

1 JUNI - DOOR BACA'S VALLEI

Wie is het, die verdoemt? Christus is het, Die gestorven is; ja wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook ter rechterhand Gods is, Die ook voor ons bidt. Romeinen 8:34

Zoals de ziel geleid en onderwezen wordt door de Geest, zo volgt zij de Heere in al de verschillende daden en lijdensgangen van Zijn leven. De eerste plaats, waar de Heilige Geest de arme zondaar bij brengt, is het kruis van Jezus. Dit is het eerste lichtstraaltje der verlossing, dat wij krijgen van de Heere des levens en der heerlijkheid. De Heilige Geest brengt de arme, schuldige zondaar, belast met een gewicht van duizenden zonden, tot de voet van het kruis en opent zijn ogen om de Zoon van God te zien, zo hij daar hangt, bloedende, als een verzoening voor onze zonden. Aldaar gebracht te worden door de kracht des Heiligen Geestes en die gezegende verborgenheid van de bloedende, lijdende en de doodstrijd strijdende Zoon Gods in ons hart en consciëntie verklaard te mogen vinden, is de eerste zalige ontdekking, waarmede God de Heilige Geest ons begunstigt. Doch vandaar gaan wij voort om Jezus te beschouwen, liggende in het graf; want wij moeten ook sterven, en wij hebben nodig te zien, dat de Voorloper in het graf gegaan is voor ons. Wij hebben nodig te beseffen, dat wij in het graf kunnen neerliggen en dat die enge, bekrompen slaapplaats, waarin ons lichaam op zekere dag uitgestrekt zal nederdalen, in zekere mate door Jezus welriekend is gemaakt, doordat Hij daarin vóór ons gelegen heeft. En als wij gewandeld hebben van het kruis naar het graf, dan gaan wij een stap verder, namelijk tot de opstanding van de Heere des levens en der heerlijkheid. Voorts zien wij Hem door het geloof op de derde dag het graf, waarin Hij was neergelegd, uitgaan, in heerlijkheid en kracht, en dat tot onze rechtvaardigmaking. En aldus zien wij in de opstanding van de Heere Jezus de hoop der ziel op een zalige onsterfelijkheid. Doch blijven wij hier niet staan. Als de Geest des Heeren ons ogen geeft om te zien, en ons hart beweegt, dan gaan wij een stap verder. Dat is tot de hemelvaart des Heeren. Wij blijven niet op aarde vertoeven (want Hij bleef ook niet hier), maar wij klimmen op om Hem te zien, zittende aan de rechterhand des Vaders, als Middelaar tredende tussen God en mensen, als de Goddelijke Pleitbezorger, als het heerlijk Hoofd der genade, uit Zijn volheid mededelende genade en gaven aan arme en nooddriftige zielen, die elke dag en elk uur hun bankroet inleven. Zij hebben al de dagen huns levens nieuwe onderstand van leven, licht en genade nodig uit Zijn volheid te ontvangen, om gehouden te worden in de weg, waarop de Heere Jezus hun voet gezet heeft. Zo, dat de hemelvaart van de Heere Jezus, en Zijn zitten aan de rechterhand Gods, wanneer dit door de kracht des Geestes in de consciëntie wordt geopenbaard, geen droge of dorre dogmatiek is; niet wat dode beenderen van een uitgedroogd geraamte, maar zij staat in zo nauw verband met de gewaarwordingen onzes harten, met onze diepe val en ongeluk, met al onze schuld, met al onze dagelijkse behoeften, met al onze benodigdheden, en dat elk ogenblik, dat wanneer wij door des Geestes onderricht mogen zien op deze Middelaar aan de rechterhand des Vaders, het voor ons een waarheid wordt van uitnemend genoeg en zaligheid.

